

ลิขสิทธิ์

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จัดพิมพ์โดย

กองปศุสัตว์สมพันธ์ กรมปศุสัตว์

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 653-4493, 653-4444 ต่อ 2431 โทรสาร 653-4934

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

79 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2543 จำนวน 30,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2544 จำนวน 20,000 เล่ม

ผู้เรียบเรียง

ดร. สวัสดิ์ ธรรมบุตร

นางศิริพันธ์ โมราภรณ์

นางอัมพร ธรรมบุตร

นายไสว นามคุณ

กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์

โทร. 653-4491, 653-4444 ต่อ 3251, 3252 โทรสาร 653-4453

E-mail : husbandr@dld.moac.thaigov.net

สารบัญ

หน้า

ภูมิหลังการเลี้ยงเป็ดในประเทศไทย	1
พันธุ์เป็ดໄจ່	3
ขั้นตอนการเลี้ยงเป็ดໄจ່	6
การเลี้ยงลูกเป็ดอายุ 0-2 สัปดาห์	6
การเลี้ยงเป็ดอายุ 3-8 สัปดาห์	12
การเลี้ยงเป็ดอายุ 9-20 สัปดาห์	16
การจัดการในระยะเป็ดໄจ່ อายุ 21 สัปดาห์ขึ้นไป	18
อาหารเป็ด	22
การให้แสงสว่าง	24
โรคเป็ดและการป้องกัน	26
การทำวัคซีนป้องกันโรคเป็ด	27
การคัดเป็นต่อออกจากผุ่ง	27
แหล่งผลิตและจำหน่ายพันธุ์เป็ด	28
สูตรอาหารเป็ดสาวก่อนໄจ່ (อายุ 9-20 สัปดาห์)	28
สูตรอาหารเป็ดໄจ່ (อายุ 24-48 สัปดาห์)	29
สูตรอาหารเป็ดໄจ່ (อายุ 48-72 สัปดาห์)	30
สรุปข้อมูลต่าง ๆ ในการเลี้ยงเป็ด	31

ภูมิหลังการเลี้ยงเป็ดในประเทศไทย

การเลี้ยงเป็ดในประเทศไทยมีมาแต่ครั้งโบราณกาลและเป็นมรดกสืบทอดให้ถูกหลานกันมาโดยตลอด และมีการเลี้ยงหนาแน่นในหมู่เกษตรกรที่อาศัยอยู่ในเขตที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติสมบูรณ์ ทั้งนี้ เพราะว่าเกษตรสามารถปล่อยให้เป็ดได้หากินเองตามธรรมชาติโดยเฉพาะอาหารประเทกถูกกุ้ง หอย ปู ปลา การเลี้ยงมักปล่อยเป็นฝูง ๆ ขนาดฝูงใหญ่เล็กตามวัตถุประสงค์ของเกษตรกร ซึ่งแต่เดิมนั้น เกษตรนิยมเลี้ยงเป็ดไว้เพื่อบริโภคเนื้อและไข่ภายในครัวเรือน แต่เมื่อมีมากก็จำหน่ายเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว ต่อมาก็ได้มีการปรับปรุงวิธีการเลี้ยงให้ทันสมัย และให้ได้ผลผลิตมากขึ้นเรื่อย ๆ อาทิ เดิมแม่เป็ดໄ่เพียง 120-180 ฟองต่อปี ก็มีการปรับปรุงให้ໄ่ได้ 280-300 ฟองต่อปี ระยะเวลาการเลี้ยงสั้นลง จึงทำให้มีการขยายการเลี้ยงเป็ดมากขึ้นเป็นลำดับ

สถานะวิจัยและพัฒนาสัตว์ปีกแห่งชาติ และสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ทางปักษ์ กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ เป็นสถานที่วิจัยและปรับปรุงสายพันธุ์สัตว์ปีก ได้ทดลองเลี้ยงเป็ดพันธุ์ໄ่และเป็ดพันธุ์พื้นเมืองต่าง ๆ จนได้ผลสรุปเป็นที่น่าพอใจว่า เป็ดพันธุ์ໄ่กับนิทรรศุรี ซึ่งพัฒนามาจากเป็ดพันธุ์ กากีแคมเบลล์ และพันธุ์ปากน้ำ ซึ่งเป็นเป็ดพันธุ์พื้นเมือง เป็นเป็ดที่ໄ่ได้กที่สุดปัจจุบัน 300 ฟอง

การเลี้ยงเป็ดพันธุ์ไข่ของเกษตรกรไทยในปัจจุบัน ได้ลดปริมาณลงอย่างมาก ทั้งนี้มีสาเหตุหลายประการ โดยเฉพาะต้นทุนการผลิตสูง ได้แก่ ค่าอาหารเป็ด ทำให้เกษตรกรเลิกเลี้ยงไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่เดิมไทยมีเป็ดพันธุ์ไข่ถึง 24 ล้านตัว ในปี 2520 แต่ปริมาณลดลงโดยตลอดจนปัจจุบัน ปริมาณที่เลี้ยงจะอยู่ประมาณ 8.4 ล้านตัว ในปี 2542 ให้ผลผลิตໄไปโดยเฉลี่ย 200-240 ฟอง/ตัว/ปีหรือประมาณ 1,600-2,000 ล้านฟอง/ปี ซึ่งนับว่า ต่ำกว่าไก่ไข่มาก ซึ่งผลิตถึงปีละ 6,480-8,500 ล้านฟอง/ปี นอกจากนี้ตลาดผู้บริโภคเปลี่ยนค่านิยมไปบริโภคไข่ไก่ ซึ่งหาซื้อได้ง่ายในตลาดทั่วทุกมุมเมือง ในราคาย่อมเยาต่างจากตลาดไข่เป็ดมีในวงแคบ ไม่ทั่วไปจึงยิ่งทำให้ผู้บริโภครุนแรง ห่างเหินหรือไม่ก็ไม่บริโภคไข่เป็ดเลยก็ได้ จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ควรจะมีการอนุรักษ์ไว้ เพื่อประโยชน์ในอนาคต และอีกประการหนึ่งที่เปิดยังมีคุณภาพที่จะส่งเสริมได้ เนื่องจากมีคุณสมบัติและความต้องการของผู้บริโภค เนพาะ เช่น ใช้สำหรับทำขนมต่างๆ เช่น ฟอยทอง, ขนมทองหยิน, ทองหยอด หรือทำอาหาร เช่น ไข่เค็ม, ไข่พะโล้ หรือไข่ต้มกีดยังเป็นส่วนสำคัญหนึ่งของ ข้าวราดแกง เพียงแต่ทำอย่างไรจึงจะสามารถลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงและ ส่งเสริมให้มีการบริโภคมากยิ่งขึ้น

สาเหตุของต้นทุนการผลิตไข่เป็ดเพื่อบริโภคสูงเนื่องมาจากการ สำหรับเลี้ยงเป็ดมีราคาแพง พันธุ์เป็ดให้ผลผลิตต่ำ การจัดการไม่เหมาะสมและ เกษตรกรขาดความรู้ด้านสุขภาพอาหาร หรือส่วนผสมของอาหาร เกษตรกรเลี้ยงเป็ด โดยวิธีดังเดิมถ่ายทอดมาจากพ่อแม่ เพื่อนฝูง จากรุ่นก่อน ๆ โดยอาศัย ประสบการณ์เป็นหลัก และที่สำคัญคือเกษตรกรมีความเชื่อว่าการเลี้ยงเป็ด จะต้องมีน้ำให้เป็ดได้เล่น, อาบ, กิน และจะต้องมีอาหารประเภท กุ้ง, หอย, ปู และปลาสด จึงจะให้ไข่ดี ซึ่งปัจจุบันวัตถุคุณภาพนี้หายากขึ้นทุกวัน และ ราคาแพง คุณภาพไม่สม่ำเสมอทำให้กระบวนการผลิตต้องตัดขาดการไข่ของเป็ด ทั้งนี้ เพราะว่า เป็ดมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพอาหารมากกว่าไก่หลายเท่า จึงทำให้ เป็ดไข่น้อยลง ต้นทุนจึงสูง

การเลี้ยงเป็ดรุ่นผสมพานกับการเลี้ยงปลา

พันธุ์เป็ดไข่ พันธุ์กบินทร์บุรี

เป็ดไข่พันธุ์กบินทร์บุรีเดิมเป็นเป็ดพันธุ์กาğıแคมเบลล์ที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์ให้มีลักษณะพิเศษเฉพาะพันธุ์คือเพศเมียจะมีสีขนเป็นสีกาğıตลอดลำตัว ขา และแข้งสีฟ้า ปากสีน้ำเงินปนดำ เริ่มไข่เมื่ออายุ 150-160 วัน น้ำหนักตัวเมื่อเริ่มไข่ 1,450-1,500 กรัม สามารถไข่ได้ 280-300 ฟอง/ตัว และขนาดไข่ 65 กรัม กินอาหารวันละ 145-160 กรัม/ตัว และอายุการให้ไข่ 1-2 ปี แต่ปีแรกจะให้ไข่มากที่สุด ส่วนเพศผู้จะมีลักษณะพิเศษคือ ตัวใหญ่กว่าเพศเมีย น้ำหนักอยู่ระหว่าง 1,700-1,800 กรัม/ตัว หัวมีขนสีเขียวแก่ คลุมลงมาจนถึงกลางลำคอ โดยเฉพาะเป็ดหนุ่มอายุ 5-7 เดือน ขนหัวและคอ จะมีสีเขียวแก่ชัดเจนและสีนี้จะค่อยๆ จางลงจนเป็นสีน้ำเงินปนดำเมื่อเป็ดอายุมากขึ้น นอกจากนี้เพศผู้มีลักษณะที่ต่างไปจากเพศเมียคือ ขนหาง 2-3 เส้น จะงอโค้งขึ้นด้านบน ปลายหันทางและปลายขนปีกจะมีสีน้ำตาลดำ ขนลำตัว สีเทา แต่ขนจากกลางคอจนถึงไหล่และหน้าอกด้านหน้าจะสีน้ำตาลเข้มแข้งสีฟ้า ปากสีน้ำเงินปนดำ

เป็ดໄไขพันธุ์กินทร์บุรี อายุ 5-6 เดือน

พันธุ์ปากนำ

เป็ดพันธุ์ปากนำเป็นเป็ดพันธุ์พื้นเมือง ที่กรมปศุสัตว์ได้อนุรักษ์ไว้ที่สถานีน้ำรุ่งพันธุ์สัตว์บางปะกง ต่อมาได้รับการวิจัยและปรับปรุงพันธุ์โดยการคัดเลือกให้มีลักษณะเด่นทั้งในด้านเศรษฐกิจและการอนุรักษ์แหล่งพันธุกรรมสัตว์พื้นเมืองพันธุ์แท้ โดยไม่ผสมข้ามกับพันธุ์ต่างประเทศหรือพันธุ์อื่น ๆ เป็ดพันธุ์ปากนำมีลักษณะประจำพันธุ์คือ ขนสีดำตลอดลำตัว เพศผู้มีลักษณะพิเศษที่ขนหัว คอ และปลายปีกจะมีสีเทาเข้ม ทั้งเพศผู้และเมียมีปากและขาสีดำ เริ่มໄไขเมื่ออายุ 145-183 วัน น้ำหนักตัวเมื่อเริ่มໄไข 1,450-1,550 กรัม/ตัว สามารถໄไขได้ปีละ 270-300 ฟอง น้ำหนักໄไขเฉลี่ย 62 กรัม กินอาหารวันละ 135 กรัม และสามารถໄไขได้ 1-2 ปี แต่ปีแรกจะໄไขมากที่สุด เลี้ยงง่าย เลี้ยงได้ทุกสภาพพื้นที่ ทั้งที่เป็นพื้นที่ลุ่มหรือที่ดอน ด้านท่านໂຮຄະບາດ แต่ไม่ฟักໄไขเอง

เป็ดพันธุ์พื้นเมืองปากน้ำ อายุ 5-6 เดือน

ตารางที่ 1 แสดงอัตราการไข่เฉลี่ยปีแรกของการให้ผลผลิตของเป็ดพันธุ์ กบินทร์บุรีและพันธุ์ปากน้ำ

เดือนที่	กบินทร์บุรี		ปากน้ำ	
	% ไข่	อาหาร : ไข่ 1 ก.ก.	% ไข่	อาหาร : ไข่ 1 ก.ก.
1	79	2.54	87	2.5
2	89	2.78	93	2.3
3	88	2.49	86	2.3
4	86	2.83	80	3.0
5	85	3.26	78	2.9
6	85	2.87	75	2.7
7	84	2.50	70	3.2
8	80	2.70	72	3.3
9	75	3.04	69	3.3
10	70	3.00	70	3.4
11	65	3.25	66	3.5
12	60	3.40	60	3.5

ขั้นตอนการเลี้ยงเป็ดไข่

การเลี้ยงเป็ดไข่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ 4 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดของวิธีการจัดการต่างกัน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนชีว์กันและกัน อันจะนำมาซึ่งผลผลิตสูงสุดและต้นทุนต่ำ ขั้นตอนต่าง ๆ มีดังนี้

การเลี้ยงลูกเป็ดอายุ	0 - 2	สัปดาห์
การเลี้ยงลูกเป็ดอายุ	3 - 8	สัปดาห์
การเลี้ยงเป็ดอายุ	9 - 20	สัปดาห์
การเลี้ยงเป็ดไข่อายุ	21	สัปดาห์ขึ้นไป

การเลี้ยงลูกเป็ดอายุ 0-2 สัปดาห์

การเลี้ยงเป็ดจะสำเร็จหรือไม่นั้นมีความเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงลูกเป็ด ระยะ 2 สัปดาห์แรกเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าลูกเป็ดนั้น ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของ การทำฟาร์มที่อยู่ในความสนใจของเรา ถ้าลูกเป็ดแข็งแรง เติบโตสม่ำเสมอ สมบูรณ์มีภูมิคุ้มกันโรคขนาดและไม่มีมอร์โคคแล้ว การเลี้ยงในระยะต่อ ๆ ไปจะ ไม่ประสบปัญหา ดังนั้นทุก ๆ ฟาร์มจึงเอาใจใส่ในระยะแรกนี้อย่างยิ่ง โดยปกติ แล้วลูกเป็ดอายุ 0-2 สัปดาห์ จะต้องจัดการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือการเตรียม พร้อมก่อนนำลูกเป็ดเข้ามาเลี้ยง ความอบอุ่น อาหารที่มีคุณภาพ น้ำสะอาด และการป้องกันโรค

1. การเตรียมพร้อมก่อนนำลูกเป็ดไข่เข้ามาเลี้ยง มีหลายสิ่ง หลายอย่างที่เจ้าของฟาร์มจะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะนำลูกเป็ด เข้าฟาร์ม ไม่ใช่ว่าลูกเป็ดส่งมาถึงฟาร์มแล้วเรางึงไปหารังน้ำ راجอาหาร ซึ่ง ไม่ถูกต้อง เราจะต้องดำเนินการล่วงต่อไปนี้ล่วงหน้าคือ

1.1 ทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับลูกเป็ดระยะแรก โดยการล้างน้ำและนำออกตามแต่ การตระเตรียมกรงกอก หรือห้องสำหรับ

กอกลูกเปิด จะต้องเตรียมล่วงหน้าอย่างน้อย 2 สัปดาห์ ถ้าอกกลูกเปิดบนพื้นดินจะต้องเปลี่ยนวัสดุรองพื้นใหม่ทุกๆ ครั้งที่นำลูกเปิดเข้ากอก

1.2 การสั่งของลูกเปิด ก่อนที่จะเลี้ยงเปิด ควรจะได้มีการวางแผนว่าควรจะเลี้ยงในช่วงเวลาใดจึงจะเหมาะสม และเมื่อตัดสินใจแล้วควรจะสั่งของลูกเปิดไว้ล่วงหน้า อาจจะเป็นสัปดาห์หรือแม้แต่เป็นเดือนก็ควรจะทำ และควรจะสั่งซื้อสั่งของจากโรงฟักกลูบเปิดที่มีชื่อเสียงที่ผลิตลูกเปิดที่มีคุณภาพ และที่ๆ สั่งของนั้นจะต้องส่งลูกเปิดให้ถึงฟาร์มได้ในระยะเวลา 24 ชั่วโมง ถ้าหากโรงฟักกลูบอยู่ไกลเกินไป การขนส่งลูกเปิดเกิน 24 ชั่วโมง จะทำให้ลูกเปิดสูญเสียน้ำโดยระยะทางออกจากตัว ทำให้ลูกเปิดน้ำหนักลดลงมาก ซึ่งมีผลกระทบต่อความแข็งแรงของลูกเปิดในระยะเวลาต่อมา

1.3 การให้น้ำที่สะอาดแก่ลูกเปิด ในระยะแรกที่ลูกเปิดมาถึงฟาร์มน้ำที่เตรียมไว้ควรจะเป็นน้ำที่สะอาด รวมทั้งภาชนะหรือกระถิน้ำสำหรับลูกเปิดก็ต้องสะอาดด้วย

1.4 โรงเรือนและอุปกรณ์ ก็จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าที่สำคัญๆ ได้แก่

- โรงเรือนที่ใช้กอกลูกเปิด ควรจะเป็นโรงเรือนที่สามารถป้องกันลมและฝนได้ และจะต้องป้องกันสัตว์ต่างๆ ที่เป็นศัตรู และเป็นพาหะนำเชื้อโรคมาสู่ลูกเปิด เช่น สุนัข แมว หนู นกต่างๆ

- การระบายอากาศ โรงเรือนควรจะมีช่องระบายอากาศที่ดี ส่วนใหญ่แล้วโรงเรือนกอกลูกเปิดมักจะเป็นโรงเรือนที่มีฝา ประตูและหน้าต่างค่อนข้างจะมีดีไซด์ เพื่อเก็บความอบอุ่นและป้องกันลมแรง ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีช่องระบายอากาศ เพื่อไม่ให้อากาศเสียออกไป และให้อากาศบริสุทธิ์เข้ามานแทนที่การระบายอากาศนั้นว่ามีความสำคัญมาก เพราะจะเกี่ยวเนื่องกับสุขภาพลูกเปิด ความชื้น และการแพร่เชื้อโรค นอกจากราบียังทำให้พื้นดินแห้ง เหมาะแก่การเลี้ยงลูกเปิดได้อีกด้วย

2. การกักลูกเปิด การกักลูกเปิดเป็นการทำให้เปิดออกอุ่น เรายาจะกอกบนพื้นดินที่ปูด้วยขี้เลือย พาง หรือซังข้าวโพด หนาประมาณ 2-3 นิ้ว หรืออาจจะเป็นพื้นที่มีดินทรารอยรองพื้นก็ได้ การกักควรจะแบ่งลูกเปิดออกเป็นคอกๆ ละประมาณ 150-200 ตัว โดยใช้แผงไม้ขัดแตะหรือแผงกระดาษ หรือพลาสติกสูงประมาณ 1 ฟุต กันระหว่างคอก เพื่อป้องกันลูกเปิดนอนสุมกัน ในเวลากลางคืนขนาดของคอกขึ้นอยู่กับอายุของลูกเปิด โดยเปิดอายุ 0-1 สัปดาห์ พื้นที่ 1 ตารางเมตร กอกลูกได้ 30 ตัว อายุ 1-2 สัปดาห์ พื้นที่ 1 ตารางเมตร กอกได้ 23 ตัว และอายุ 2-3 สัปดาห์ ใช้อัตราส่วน 15 ตัว/พื้นที่ 1 ตารางเมตร แหล่งของความร้อนที่ใช้กักลูกเปิดอาจจะใช้หลอดไฟฟ้าขนาด 60 วัตต์ 2 หลอด/ลูกเปิด 200 ตัว หรืออาจจะใช้โคมไฟสังกะสีที่มีหลอดไฟได้โคมแหวนสูงจากพื้น 1.5-2 ฟุต อยู่กลางคอกก็ได้ หรืออาจจะใช้กอกที่ใช้แก๊สเก็บียงได้ นอกจากนี้เรายังกักลูกเปิดในตระกร้าไม้ไฝหรือกล่องกระดาษ หรือสูมไกโดยใช้ผ้าหรือกระสอบคลุมเพิ่มความอบอุ่นให้ลูกเปิด วิธีการกักลูกเปิดอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถลดปัญหาความเปียกชื้นของพื้นคอกจากการที่ลูกเปิดเล่นน้ำและเกิดจากลูกเปิดที่เหลวเป็นน้ำ นั่นคือการกอกบนตาข่ายยกสูงจากพื้น 10-15 ซ.ม. ลวดตาข่ายหรือตาข่ายพลาสติก หรือไม้ไฝขัดแตะปูไปบนไม้หน้า 2 x 4 นิ้ว ซึ่งวางเรียงกันบนพื้นซีเมนต์ที่ลาดเอียง ลูกเปิดจะปล่อยเลี้ยงบนพื้นลาดตาข่ายและมี ร่องน้ำ ร่องอาหาร และไฟก่ออยู่พร้อมเมื่อลูกเปิดถ่ายมูลออกมา และน้ำที่หลังจะตกลงบนพื้นซีเมนต์แล้วเราเก็บใช้น้ำฉีดล้างพื้นคอกได้ทุกวัน เพราะพื้นได้ทำให้ลาดเอียงไว้อยู่แล้ว วิธีการนั้นบันทึกนิยมกันมากในปัจจุบัน แรกกักลูกเปิดเพียง 1-2 สัปดาห์เท่านั้นก็พอ โดยเฉพาะฤดูร้อนอาจจะกักเพียง 9-10 วัน แต่ฤดูหนาวอาจจะกัก 10-21 วัน ในทางปฏิบัติกันทั่วๆ ไป คือ การกักลูกเปิดในโรงกอก 9-10 วัน แล้วปล่อยออกไปเลี้ยงบริเวณรอบๆ นอกโรงเลี้ยงเปิด ที่มีชายคาหรือร่มไม้ ให้ร่มเงา หรือจะเลี้ยงปล่อยภายในคอก กักบริเวณโดยไม่จำเป็นจะต้องมีน้ำให้ลูกเปิดเล่นก็ได้ แต่ต้องมีน้ำสะอาดไว้ให้

เปิดกินตลอดเวลา อุณหภูมิที่ใช้กับลูกเป็ดขึ้นอยู่กับอายุลูกเป็ดและอุณหภูมิของอากาศ ถ้าอากาศร้อนก็ไม่จำเป็นจะต้องเปิดไฟกับลูกเป็ด สังเกตุได้จากลูกเป็ดจะไม่อุ่นให้กับกระจาดอยู่รอบ ๆ กก ถ้าอุณหภูมิพอดีลูกเป็ดจะนอนกระจาดไม่นอนสุมกันที่มุ่มโดยมุ่มหนึ่งของห้อง ถ้าอากาศร้อนลูกเป็ดจะหายใจหอบ ถ้าปากหายใจ การปีก นอนสุมกันที่มุ่มห้อง ห่างไฟก็ ผอม ไม่กินอาหารและอ่อนแอตายนิ่วสุด

การกักลูกเป็ดอายุ 1-2 สัปดาห์

ตารางที่ 2 แสดงอุณหภูมิที่เหมาะสมในการกักลูกเป็ดอายุ 0-3 สัปดาห์

อายุ	อากาศร้อน		อากาศเย็น	
	องศา F	องศา C	องศา F	องศา C
1 วัน	95	35	95	35
2-7 วัน	95-90	35-32	95-90	35-32
1-2 สัปดาห์	90-80	32-26	90-80	32-26
2-3 สัปดาห์	หยุดก็		80-75	26-23

2.1 วัสดุรองพื้นคอกกอก ถ้ากอกนพื้นดินควรรองพื้นด้วยวัสดุที่ดูดซึมความชื้นได้ดี เช่น แกลบ ปูเลือย ดินทราย ซังข้าวโพด การจัดการด้านวัสดุรองพื้น นับว่าสำคัญมากเช่นเดียวกับการควบคุมความอบอุ่น วัสดุรองพื้นที่เปลี่ยนชื่น ควรนำออกไปทิ้งหรือไม่ก็เติมวัสดุใหม่ ๆ ลงไปอีก โดยเฉพาะวัสดุที่อยู่ใกล้ลักษณะน้ำ มักจะเปียกน้ำจากการที่ลูกเปิดชอบเล่นน้ำให้เปลี่ยนชื่นดังนั้นจึงต้องหาวิธีป้องกัน

2.2 ความชื้นภายในคอกลูกเปิดประมาณ 65-75% ถ้าหากความชื้นภายในคอกสูงเกินไป ควรจะต้องปรับช่องระบายอากาศให้กว้างขึ้น หรือทำให้ลมพัดเข้าออกให้มากขึ้น เพื่อลดความชื้นให้ลงมาอยู่ในระดับที่เหมาะสม ถ้าพื้นคอกเปลี่ยนและควรตักวัสดุรองพื้นออกหรือปูวัสดุรองพื้นเพิ่มเติมเพื่อให้พื้นคอกแห้งอยู่เสมอ ซึ่งควรจะตรวจสอบเป็นประจำทุกวัน

2.3 การปล่อยให้ลูกเปิดเล่นน้ำ ในระยะแรก ๆ 1-3 สัปดาห์ ลูกเปิดจะยังไม่จำเป็นที่จะเล่นน้ำ อาบน้ำ เรายังคงไว้ในโรงกอกก่อน ทั้งนี้ เพราะว่าเมื่อเล็ก ๆ นี้ อย่างที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการใช้น้ำในร่างกายของลูกเปิดยังไม่พัฒนา เราจึงเลี้ยงโดยไม่ให้เล่นน้ำ แต่ว่ามีบางกรณีที่ลูกเปิดเป็นอนสกปรกจากสาเหตุใด ๆ ก็ตาม เราอาจจะให้ลูกเปิดเล่นน้ำได้เพื่อล้างสิ่งสกปรก อาบน้ำโดยปล่อยให้ลงเล่นน้ำในเวลาที่มีแสงแดดรัด เช่น ใกล้เที่ยง หรือบ่าย 1-2 โมง และจำกัดให้เล่นน้ำเพียง 5-10 นาที และว่าเลี้ยงมาหากแดดรให้ขนแห้งแล้วจึงต้อนให้เข้าไปคอกกอกต่อไป

2.4 การให้แสงสว่าง แสงสว่างนับว่ามีความสำคัญต่อการเลี้ยงลูกเปิดมาก ในระยะแรกเราจำเป็นต้องให้แสงสว่างตลอดเวลา โดยอาศัยไฟจากกรงกอกในเวลากลางคืน ส่วนกลางวันก็ใช้แสงธรรมชาติ การให้แสงสว่างอย่างต่อเนื่องตลอดวันระยะอายุ 2 วันแรก จะช่วยให้ลูกเปิดได้กินน้ำและอาหารอย่างพอเพียง ทำให้ลูกเปิดแข็งแรง แสงสว่างที่ให้ในเวลากลางคืนเราใช้หลอดไฟฟีโนอนขนาด 20 วัตต์ หรือหลอดสว่างขนาด 60 วัตต์ ต่อพื้นที่คอกกอก 30 ตารางเมตร

3. การให้น้ำและอาหารลูกเป็ด การให้อาหารและน้ำลูกเป็ดระยะ 2 วันแรก ควรให้อาหารผสมชนิดผงคลุกน้ำพอหมาด ๆ ใส่ในภาชนะแบบ ๆ มีขอบเดี่ย ๆ เช่น ถ้วยสังกะสีหรือไม้กีโรียนกล่องกระดาษที่ส่งลูกเป็ด แต่ แกะกล่องกระดาษให้วางเรียบ ๆ บนพื้น อาหารควรเป็นอาหารลูกเป็ดระยะ อายุ 0-3 สัปดาห์ เป็นอาหารที่มีโปรตีน 17-18% พลังงานที่ใช้ประโยชน์ได้ 2,890 กิโลแคลอรี่ หรือจะใช้อาหารสำเร็จรูปก็ได้ รายละเอียดของสูตรอาหาร และความต้องการของโภชนาณของลูกเป็ดแสดงไว้ในตารางที่ 4-5 อาหาร และน้ำควรจะวางไว้อยู่ใกล้ไฟกอก ห่างประมาณ 30-50 ซม. เพื่อให้ลูกเป็ดกินอาหาร ได้สะดวก และขยับให้ห่างออกเรื่อย ๆ เมื่อลูกเปิดอายุมากขึ้น การให้น้ำ ใส่ในขวดพลาสติกสำหรับให้น้ำเป็ดและไก่ที่มีจานน้ำยในตลาด ให้วางอยู่ใกล้ อาหาร น้ำที่ให้ควรเป็นน้ำที่สะอาดปราศจากสารเคมีคลอรีน ภาชนะให้น้ำ ไม่ว่าจะเป็นถังน้ำ ขวดน้ำ รangen ควรทำความสะอาดทุก ๆ วัน วันละ 1-2 ครั้ง

4. สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อลูกเป็ดมาถึงฟาร์ม การวางแผนล่วงหน้า ในเรื่องต่าง ๆ ก่อนที่ลูกเป็ดจะมาถึงฟาร์มเป็นหน้าที่ของเจ้าของฟาร์ม ซึ่ง จะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพราะว่าถ้าไม่ตระเตรียมการไว้ก่อน เมื่อลูกเป็ดมาถึงฟาร์มจะทำให้การทำงานไม่เป็นขั้นตอน และยุ่งเหยิง มีผลเสียต่อ

ลูกเป็นในภายหลัง ลูกเป็นครัวจะมาถึงฟาร์มในเวลาเช้า เพื่อจะได้มีเวลาสอนให้ลูกเปิดกินน้ำ กินอาหาร และอยู่ใกล้ไฟกอก ถ้ามาเวลากลางคืนลูกเป็นจะไม่ได้กินน้ำและอาหาร อาจจะนอนหนาสูมกันเป็นกอง และตายจำนวนมาก เมื่อลูกเป็นมาถึงและนำอาหารว่างในกรงกอก เราควรจะสำรวจดูว่าลูกเป็นแข็งแรงดีหรือไม่ มีตัวอ่อนแอบใหม ถ้ามีตัวไม่ดีหรืออ่อนแอบก็ให้แยกไว้เลี้ยงต่างหาก

ทันทีที่ลูกเป็นปล่อยลงพื้นของคอกกอก สิ่งแรกที่ควรจะสอนลูกเป็น คือสอนให้ลูกเปิดกินน้ำและจะต้องให้ลูกเปิดกินน้ำก่อนอาหาร 2-3 ชั่วโมง เมื่อเห็นลูกเป็นตัวใดกินน้ำไม่เป็น เรายังจะจับปากลูกเปิดจุ่มลงในน้ำ เพื่อให้ลูกเป็นรู้ในทางปฏิบัตินอกจากเราจะเอาน้ำไว้ให้ลูกเปิดกินอยู่ใกล้ๆ เครื่องกอกผู้เดี้ยงจะต้องเตรียมอาหารสำหรับลูกเป็นเล็กไว้ด้วย โดยปูรยบันแพ่นภาชนะแบบๆ หรือกระดาษแข็งใกล้ๆ เครื่องกอกด้วย เพื่อให้เป็นที่แนใจว่าลูกเป็นทุกตัวได้กินทั้งน้ำและอาหาร

การเลี้ยงเป็ดอายุ 3-8 สัปดาห์

ลูกเป็ดอายุครบ 2 สัปดาห์ ความต้องการทางด้านกินเพื่อให้ความอบอุ่น จะลดลงหรือไม่ต้องกินเลี้ยงก็ได้ ทั้งนี้ เพราะลูกเป็นมีขนนิ่นเต็มลำตัว และลูกเป็นกินอาหารได้ดีจนสามารถสร้างความอบอุ่นขึ้นได้เองอย่างเพียงพอ ลูกเป็ดอายุ 3-8 สัปดาห์จะมีการเจริญเติบโตสูง ดังนั้นเกยตรกรหรือเจ้าของฟาร์มจึงต้องเอาใจใส่ในด้านอาหาร มีการให้อาหารและส่วนประกอบของอาหารที่ลูกต้อง จำนวนอาหารที่ให้เปิดกินและการจัดการเลี้ยงดูที่เหมาะสม

1. การจัดการเลี้ยงดูที่เหมาะสม การเลี้ยงลูกเป็นระยะเจริญเติบโตนี้ไม่ค่อยจะยุ่งยากเราสามารถเลี้ยงแบบปล่อยให้อยู่รวมกันเป็นฝูงๆ บนพื้นดิน เราอาจจะเลี้ยงอยู่ในโรงเรือนมีหลังคาและกันห้องให้อยู่กันเป็นห้องๆ หรืออาจจะเลี้ยงปล่อยทุ่งໄล์ต้อนกับกอกในเวลาเย็นๆ หรืออาจจะเลี้ยงในโรงเลี้ยง เป็นที่มีลานดินยื่นออกมานอกโรงเรือนให้ลูกเป็นเล่นและพักผ่อนในเวลากลางวัน ส่วนกลางคืนให้เข้าไว้ในโรงเรือน ข้อสำคัญของการเลี้ยงเป็นระยะนี้ คือ อย่าขัง

เปิดรวมกันให้แน่นเกินไป ถ้าหากเปิดแน่นแล้วลูกเปิดจะจิกกัน โดยเฉพาะถ้าหากเราให้อาหารไม่เพียงพอหรืออาหารมีส่วนประกอบไม่ได้สัดส่วน ลูกเปิดจะยิ่งจิกจนและกินจนกันมากยิ่งขึ้น ข้อแนะนำคือให้ลูกเปิดอยู่ระหว่าง 5-6 ตัวต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร ในกรณีบางฟาร์มมีพื้นที่ที่มีระแนن้ำหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติ ก็สามารถໄลเปิดไปปล่อยให้เล่นน้ำได้ตลอดวัน อย่างไรก็ตามหากไม่มีที่ให้เปิดเล่นน้ำก็ไม่มีปัญหา สำหรับการเลี้ยงเปิดในบ่อจุบันขอแต่เพียงน้ำที่สะอาดไร้ไข่เปิดกินอย่างพอดียิ่ง เพราะเปิดสามารถเลี้ยงได้ตั้งแต่ในพื้นที่ที่เป็นที่ดอนจนถึงพื้นที่ลุ่มและตามแหล่งน้ำธรรมชาติทั่ว ๆ ไป

2. การให้อาหาร ลูกเปิดระยะนี้มีการเจริญเติบโตสูง ดังนั้นอาหารที่ใช้เลี้ยงจึงควรเป็นอาหารที่มีคุณภาพดีเหมาะสมกับอัตราการเจริญเติบโตและอายุของลูกเปิดด้วย นอกจากคุณภาพของอาหารแล้ว เรายังจะต้องคำนึงถึงปริมาณที่ให้กินต่อวันและตรวจสอบน้ำหนักของลูกเปิดให้อยู่ในมาตรฐานด้วยในตารางที่ 3

โดยปกติแล้วเราจะให้อาหารลูกเปิดอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง คือเช้า 7-8 โมงเช้า และบ่าย 2-3 โมง แต่อาจจะให้ 3-4 ครั้งต่อวันก็ได้ อาหารที่ให้เป็นอาหารชนิดผงคลุกน้ำให้ชั้นพอหมาด ๆ ไม่ถึงกับเปียกและซึ่งจะทำให้ลูกเปิดกินได้ง่าย และไม่ตกรห่ำมาก อาหารที่คลุกน้ำแล้วจะถูกเทใส่ในร่างไม้หรือถังใส่อาหารสัตว์ชนิดแขวนบนคาดบรรจุ 4-5 กิโลกรัมก็ได้แล้วแต่สะดวกบางแห่งอาจจะทำแบบง่าย ๆ คือกองอาหารที่ผสมเสร็จแล้วลงบนภาชนะแบบ ๆ วางอยู่กลางคอกและวางอยู่ใกล้น้ำดื่ม ลูกเปิดจะเดินมากินอาหารและวิ่งไปกินน้ำอยู่ตลอด เวลาการให้อาหารแต่ละครั้งให้พอกันที่ลูกเปิดกินได้เต็มกระเพาะ และมีเหลือติดร่องไว้เล็กน้อยไม่ควรจะผสมให้จำนวนมาก ๆ เพราะอาหารเหลือในร่องจะบุดเน่าง่าย เนื่องจากเป็นอาหารที่เปียกน้ำแล้วจะเสียง่าย หรืออาจใช้อาหารสำเร็จรูปสำหรับลูกเปิดระยะนี้ก็ได้ เปิด 100 ตัวต้องการวางแผนอาหารที่เข้ากันได้ทั้ง 2 ขั้นدرج จำนวน 3 ราง ๆ ละ 1 เมตร ต้องการขาดน้ำขนาด 8 ลิตร จำนวน 3 ขวด จำนวนอาหารที่เปิดกินแสดงไว้

ในตารางที่ 3 พร้อมกันนี้จะต้องทำการสุ่มลูกเป็ดมาชั่งทุก ๆ สัปดาห์ โดย สุ่มชั่งประมาณ 10% ของเป็ดทั้งหมด และวิเคราะห์เบียนน้ำหนักมาตรฐานใน ตารางที่ 3 ถ้าหากเปิดผนอนเกินไปก็ควรจะเพิ่มอาหารให้มากขึ้นหรือถ้าหาก เปิดอ้วนเกินไปก็ลดจำนวนอาหารลงให้พอเหมาะสม

การเลี้ยงลูกเป็ดระยะเจริญเติบโตอายุ 3-8 สัปดาห์
ปล่อยแปลงและสร้างน้ำในเวลากลางวัน

โรงเรือนสำหรับเลี้ยงเป็ด

ตารางที่ 3 แสดงน้ำหนักเฉลี่ยของลูกเบ็ดพันธุ์กบินทร์บุรีเพศเมีย และปริมาณอาหารที่ให้ในแต่ละสัปดาห์

อายุ (สัปดาห์)	น้ำหนักตัว (กรัม/ตัว)	ปริมาณอาหารที่ให้	
		(กรัม/ตัว/สัปดาห์)	(กรัม/ตัว/วัน)
1	46	15	2.14
2	80	29	4.14
3	194	56	8.00
4	340	74	10.57
5	612	94	13.43
6	674	95	13.57
7	844	100	14.28
8	938	103	14.71
9	1013	250	35.71
10	1088	250	35.71
11	1163	290	41.43
12	1239	290	41.43
13	1245	300	42.86
14	1250	300	42.86
15	1255	320	45.71
16	1260	320	45.71
17	1335	400	57.14
18	1410	450	64.28
19	1485	500	71.43
20	1561	550	78.57
21	1502	600	85.71

การเลี้ยงเป็ดสาวปล่อยแปลงหญ้าอายุ 20 สัปดาห์

การเลี้ยงเป็ดอายุ 9–20 สัปดาห์

เมื่อลูกเป็ดระยะเจริญเติบโตที่เลี้ยงไว้เป็นผุ่งๆ นั้นอายุได้ 8 สัปดาห์ ก็ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัวใจเป็ดดัวละ 2 ซี.ซี. สำหรับผู้ที่ต้องการ เลี้ยงเป็ดไว้แบบกรงตับขังเดี่ยว ก็ให้แยกเปิดชิ้นกรงตับได้เมื่อเริ่มสัปดาห์ที่ 8 กรงตับมีลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับกรงสำหรับเลี้ยงไก่ไข่ที่มีจำนวนน้อย ทั่วไป แต่กรงเปิดมีขนาด $30 \times 30 \times 30$ เซนติเมตร

การเลี้ยงเป็ดอายุ 9–20 สัปดาห์นี้ เราจำเป็นจะต้องเลี้ยงแบบจำกัด อาหารให้เปิดกิน เพื่อประยัดดันทุนประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือเปิด อายุ 9–20 สัปดาห์ เป็นช่วงที่ต้องการควบคุมน้ำหนักตัวไม่ให้อ้วนเกินไป ซึ่งถ้าเปิดอ้วนเกินไปจะทำให้ไข่น้อย แต่ถ้าเราควบคุมปริมาณอาหารที่ให้ จะทำให้เปิดเริ่มไข่ในช่วงที่เหมาะสม ไก่ฟองโต และดก

ในการควบคุมปริมาณอาหารเพื่อให้น้ำหนักตัวเปิดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน น้ำหนักตัวและปริมาณอาหารที่แสดงไว้ในตารางที่ 3 เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เท่านั้น การพิจารณาควบคุมปริมาณอาหารหากน้ำหนักเปิดต่ำกว่ามาตรฐานให้ เพิ่มปริมาณอาหารให้มากขึ้น หากสูงกว่าน้ำหนักมาตรฐานก็ควรลดปริมาณ อาหารที่ให้ แต่ไม่ควรต่ำกว่าปริมาณที่ให้ในสัปดาห์ที่ผ่านมา (ดูส่วนประกอบ ของสูตรอาหารในหน้า 28-30)

แนวทางปฏิบัติการเลี้ยงเป็ดอายุ 9–20 สัปดาห์

- การให้น้ำ น้ำที่ใช้เลี้ยงต้องเป็นน้ำสะอาด ควรทำความสะอาดร่างน้ำและเดินน้ำสะอาดก่อนให้อาหาร เพราะน้ำที่มีอาหารตกค้างอยู่ จะเน่าเสียได้ง่าย ถ้ามีตะไคร่น้ำ หรือกรานอาหารติดอยู่ ควรทำความสะอาดให้เรียบร้อยก่อนเดินน้ำใหม่

- ร่างอาหาร ควรใช้แปรรูปอาหารให้สะอาดก่อนให้อาหาร เนื่องจากอาหารที่ใช้เลี้ยงอาจติดตามร่างอาหารเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคหรือเชื้อร้ายได้ง่าย

- การให้อาหาร ถ้าเป็นอาหารผงควรคลุกน้ำพอหมาด ๆ ให้อาหารกระจายอย่างสม่ำเสมอตลอดวัน หลังให้อาหารเปิดแล้วประมาณ 1 ชั่วโมง ควรใช้แปรรูปอีกครั้ง ร่างอาหารเพื่อให้อาหารที่เกะดิติดอยู่ร่วงหล่น พร้อมทั้งเกลี่ยอาหารให้กระจายสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้เปิดได้รับอาหารในปริมาณที่เท่า ๆ กัน ทำให้เปิดมีขนาดสม่ำเสมอทั่วทั้งฟังก์

เมื่อเปิดอายุได้ 17 สัปดาห์ขึ้นไป ให้เปิดได้กินอาหารอย่างเต็มที่ เพื่อเปิดจะได้มีความสมบูรณ์ พร้อมที่จะนำไปได้เมื่ออายุ 21 สัปดาห์

การเลี้ยงเป็ดไข่หลังบ้านในชนบท

การเลี้ยงเป็ดพ่อแม่พันธุ์ผสมพسانกับการเลี้ยงปลา

การจัดการในระยะเปิดไก่ อายุ 21 สัปดาห์ขึ้นไป

เมื่อเปิดอายุได้ 21 สัปดาห์ก็จะเริ่มไก่ ในระยะนี้เปิดต้องการอาหาร สำหรับเปิดไก่ที่มีคุณค่าทางโภชนาค่อนข้างสูง ปริมาณอาหารที่ให้ขึ้นอยู่กับ ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น เมื่อเปิดเริ่มไก่จะกินอาหารวันละประมาณ 100 กรัม/ตัว/วัน ก็เพียงพอสำหรับการผลิตไก่ในช่วงแรก น้ำหนักไก่ประมาณ 45 กรัม โดย ขนาดไก่จะเพิ่มขึ้นตามปริมาณอาหารที่ให้และตามอายุของเป็ด เมื่ออายุ มากขึ้นขนาดของไก่ใหญ่ขึ้นตามไปด้วย ปริมาณอาหารที่ใช้จะอยู่ระหว่าง 140-160 กรัม/ตัว/วัน ถ้าหากให้อาหารไม่เหมาะสมขนาดของไก่จะเล็กลง เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพราะปริมาณอาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการ ผู้เลี้ยง จะต้องพิจารณาว่าอาหารที่ใช้เลี้ยงมากน้อยเพียงใด ถ้าอาหารหมดเร็วก็ให้อาหารเพิ่มขึ้น ถ้าอาหารเหลือก็ลดปริมาณลง และในบางครั้งจะมีการใช้อาหารมากเกินไป ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น ซึ่งอาจมีสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. หัวอาหารสำหรับเปิดໄໄ ที่ใช้ในการผสมกับวัตถุดิบอื่นๆ ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงประมาณ 16 บาท/กิโลกรัม อัตราส่วนที่ใช้ผสมกับรำลະເອີດປາຍຂ້າວและรໍາຫຍານ โดยจะใช้ประมาณ 25-35% ในสูตรอาหาร เกษตรกรอาจจะซั่งน้ำหนักหัวอาหารมากเกินความจำเป็นทำให้ต้นทุนของอาหาร/กิโลกรัมเพิ่มสูงขึ้นไปด้วย

2. ในการให้อาหารเปิดໄໄ ต้องให้น้อยๆ ก่อน ในระยะแรกแล้วจึงค่อยๆ เพิ่มในภายหลัง เพราะเปิดໄໄในช่วงเช้าจะกินอาหารอย่างเร็ว ซึ่งถ้ามีปริมาณอาหารมากในร่าง จะทำให้อาหารหลบหล่นมาก ทุกครั้งก่อนให้อาหารควรทำความสะอาดร่างน้ำก่อนและเดินน้ำให้เรียบร้อย ควรให้อาหารวันละ 3 ครั้ง ซึ่งจะทำให้ปริมาณอาหารหลบหล่นน้อย แต่หากมีเวลา空腹ก็ให้อาหารอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง คือ เช้าและบ่าย การให้อาหารแต่ละครั้งให้พิจารณาว่า เมื่อให้อาหารมื้อเช้าก็จะว่าอาหารที่ให้จะหมดพอตีหรือเหลือบ้างนิดหน่อย (ดูส่วนประกอบของสูตรอาหารเปิดໄໄหน้า 20, 28-30)

สำหรับการจัดการเรื่องร่างน้ำ ของอาหาร การทำความสะอาดโรงเรือน และการทำความสะอาด disgruntled ก็ดำเนินการเช่นเดียวกับเปิดครุ่น แต่ในช่วง เปิดกำลังให้ไปครัวพิธีพิธีและระมัดระวังมากกว่าเปิดครุ่น เพราะถ้าเปิดเกิดตกใจ หรือได้รับความเครียด จะทำให้ผลผลิตน้อยลง ซึ่งในช่วงนี้มีข้อปฏิบัติดังนี้

2.1 การทำความสะอาดโรงเรือน และอุปกรณ์ต่างๆ ควรระมัดระวังให้เปิดตกใจน้อยที่สุด และการทำให้ออยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อให้เปิดเกิดความเคยชิน

2.2 การเปลี่ยนสูตรอาหารในแต่ละครั้ง ควรค่อยๆ เปลี่ยน หากเปลี่ยนโดยทันทีอาจทำให้เปิดให้ผลผลิตลดลงได้

2.3 การจับเปิดในเวลาทำวัสดุ ต้องพยายามจับให้นิ่มนวลที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.4 อายุให้หนู แมว หมา manganese บริเวณโรงเรือนที่เลี้ยงเปิด

2.5 ในเวลาກางคืน ควรมีน้ำให้เปิดได้กินตลอดคืน

ตารางที่ 4 สูตรอาหารเป็ดพันธุ์ไกรระยะต่างๆ

ชนิดอาหาร	อายุเป็นสัปดาห์					
	0-4	4-9	9-20	เป็ดกำลังไข่		
				1	2	
ปลายช้า	(กก.)	68.50	64.50	65.00	58.00	59.83
รำ延安	(กก.)	-	10.00	15.00	-	-
ากาคิวเหลือง	(กก.)	15.30	13.30	7.90	23.60	30.00
ปลาป่น 55%	(กก.)	10.00	5.00	5.00	5.00	-
ใบกระถินป่น	(กก.)	4.00	4.00	4.00	4.00	-
เปลือกหอยป่น	(กก.)	-	1.00	1.00	5.75	5.00
ไดแคลเซียม	(กก.)	1.00	1.00	1.00	2.50	4.00
เกลือ	(กก.)	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50
กรดอะมิโนไลซีน	(กก.)	0.10	0.10	-	-	-
กรดอะมิโนเมทอกโนนีน	(กก.)	0.10	0.10	0.10	0.15	0.17
แร่ธาตุและไวตามิน	(กก.)	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50
รวม		100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
% โปรตีน		18.70	15.40	13.20	18.70	18.44
พลังงานใช้ประโยชน์ได้ (กิโลแคลอรี่/กก.)		3077	2740	2640	2750	2770

**ตารางที่ 5 ความต้องการโภชนาะอาหารของเป็ดพันธุ์กินทรัพย์และพื้นเมือง
ปากน้ำแยกตามอายุของเป็ด**

โภชนาะ	อายุเป็นสัปดาห์			เบ็ดไข่
	0-4	4-9	9-20	
พลังงาน (ก.ก.แคลอรี่/ก.ก.)	2890	2730	2600	2750
โปรตีน (%)	18.7	15.4	13.2	18.7
อาจินิน (%)	1.12	0.92	0.79	1.14
อะดิตีน (%)	0.43	0.35	0.32	0.45
ไอโซคูซีน (%)	0.66	0.54	0.57	0.80
ลูซีน (%)	1.31	1.08	1.09	1.55
ไอลีซีน (%)	1.10	0.90	0.61	1.00
เมโซโนนีน + ชิสตีน (%)	0.69	0.57	0.52	0.74
เฟนนิล + ไทโรซีน (%)	1.44	0.19	1.04	1.47
ทรีโอนีน (%)	0.69	0.57	0.43	0.70
ทริปโตเฟน (%)	0.24	0.20	0.16	0.22
เวลีน (%)	0.80	0.66	0.61	0.86
แคลเซียม (%)	0.90	0.90	0.90	3.00
ฟอสฟอรัสใช้ได้ (%)	0.36	0.36	0.36	0.43
แมกนีเซียม (มก./ก.ก.)	500	500	500	500
แมงกานีส (มก./ก.ก.)	47	47	47	60
สังกะสี (มก./ก.ก.)	62	62	62	72
เหล็ก (มก./ก.ก.)	96	96	96	72

ตารางที่ 6 ความต้องการวิตามินในอาหารผสมของลูกเป็ด เป็นระยะเวลาก่อตัว

เปิดรุ่น เปิดไจ และเปิดพันธุ์

วิตามิน (มิลลิกรัม/อาหาร 1 ก.ก.)	อายุเป็นสัปดาห์			เปิดกำลังไจ ไจ เปิดพันธุ์
	0-4	4-9	9-20	
วิตามินเอ (ไอโซ/ก.ก.)	8250	8250	8250	1250
วิตามินดี (ไอซีบี/ก.ก.)	600	600	600	1200
วิตามินอี (มก./ก.ก.)	15	15	15	37
วิตามินเค	3	3	3	3
วิตามินบี 1	3.9	3.9	3.9	2.6
วิตามินบี 2	6	6	6	6
แพนโททีนิค	9.6	9.6	9.6	13.0
ไนอาซีน	60	60	60	52
วิตามินบี 6	2.9	2.9	2.9	2.9
วิตามินบี 12	0.02	0.02	0.02	0.02
โคลีคอลอไรด์	1690	1430	1430	1300
ไบโอดิน	0.10	0.10	0.10	0.10
โฟลิกแอซิด	1.30	1.30	1.30	0.65

อาหารเป็ด

ในปัจจุบันมีหลายบริษัทที่ผลิตอาหารสำหรับเป็ดหลายแบบ เกษตรกรสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น อาหารผสมสำเร็จรูป ซึ่งนำไปใช้ได้ทันที หัวอาหารซึ่งจะต้องผสมกับรำลະເອີຍและປາລາຍໜ້ວກ่อนนำไปใช้ หรืออาจซื้อวัตถุดิบแต่ละชนิดมาผสมเอง เกษตรกรจะต้องหลีกเลี่ยงการใช้ข้าวโพด

เป็นอาหารเป็ด ถ้าหากจะใช้ข้าวโพดผสมเป็นอาหาร ควรใช้ในปริมาณน้อย และต้องแน่ใจว่าเป็นข้าวโพดคุณภาพดี ปราศจากเชื้อรา เนื่องจากเชื้อรา A.flavus สร้างสารพิษชื่อ aflatoxin ซึ่งมีผลต่อลูกเป็ดเป็นอย่างมาก เกษตรกรจะพบว่าในหัวอาหารหรืออาหารสำเร็จรูปจะใช้ข้าวโพดในปริมาณน้อย หรือไม่ใช้เลยจะดีที่สุด

การเลี้ยงเบ็ดไก่หลังบ้านของเกษตรกรรายย่อย

อาหารเป็ดในบ้านเราสามารถแบ่งออกได้

1. อาหารสำเร็จรูป เป็นอาหารเม็ด ซึ่งมีใช้เลี้ยงตั้งแต่แรกเกิดจนถึงระยะไข่ ซึ่งมีผลดีก็คือการจัดการให้อาหารสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพการใช้อาหารสูงกว่าเป็ดใช้พลังงานในการกินอาหารน้อยกว่าแบบอื่น แรงน้ำสะอะด ไม่ค่อยสกปรก ประหยัดอาหารได้ 15-20% เพราะหากหล่นน้อย ถึงแม้มีการหกหล่นก็สามารถเก็บกินได้อาหารที่ให้จะไม่ติดตามร่างอาหารทำให้ร่างอาหารสะอาดอยู่เสมอ ไม่晦หักหมม เชื้อโรค แต่ก็มีข้อเสียก็คือ อาหารมีราคาแพง ซึ่งทำให้ผู้เลี้ยงต้องพิจารณาถึงความคุ้มทุนด้วย

2. เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมใช้หัวอาหารเป็นหลักในการประกอบสูตรอาหาร หัวอาหารเป็นอาหารเข้มข้นที่ผสมจากวัตถุดิบอาหารสัตว์พากโปรดีนจาก พืชสัตว์ ไวดามิน แร่ธาตุและยาต่างๆ ยกเว้น พวงรัฐัญพืช หรือวัตถุดิบบางอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและลดต้นทุนค่าอาหารของผู้ซื้อแต่ละท้องถิ่นที่มีวัตถุดิบบางอย่างราคาถูก เช่น ปลายข้าว รำทะเลอีกด้วย รวมทั้ง แม่อพสมกันแล้วจะได้อาหารสมดุลย์ที่มีโภชนาต่างๆ ครบถ้วน ตามความต้องการของร่างกายสัตว์ ก่อนนำอาหารผสมนี้ไปเลี้ยงเป็ด ต้องนำไปปอกลูกน้ำให้พอหมด ๆ ร่วนไม่เกะเป็นก้อนช่วยให้เปิดกินอาหารได้ดี ลดการฟุ้งกระจายและการหากหล่นได้มาก วิธีนี้ดึงจะมีความยุ่งยากกว่าวิธีการแรก แต่ก็เป็นที่นิยมใช้อยู่ เพราะอาหารผสมจะมีราคาถูก

อาหารเป็ดในระยะไทรนั้นมักเดินสารเพิ่มสีในไทรด้วยเป็นวัตถุสังเคราะห์ทางเคมีพวกค่าโรทีนอยด์ซึ่งทางการค้าต่างๆ เช่น Chorophyll Red ใส่ลงไปในอาหารทำให้ไทรแดงมีสีแดงเข้มเป็นที่นิยมของผู้บริโภค กรณีของไทรเป็ดถ้าไทรแดงสีเข้มจัด นิยมใช้ทำไทรเค็ม และราคาไทรเป็ดจะแพงกว่าธรรมดากลางๆ 10-14 บาท/kg/ฟอง ทั้งนี้เนื่องจากสารเพิ่มสีมีราคาแพงประมาณ 4,000-4,800 บาท/kg/กiloกรัม

การให้แสงสว่าง

แสงสว่างมีความสำคัญต่อเป็รระยะต่างๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถแบ่งระยะการให้แสงสว่างออกเป็น 2 ระยะคือ

1. ระยะเปิดเล็ก ในระยะนี้แสงช่วยให้ลูกเป็ดสามารถกินน้ำและอาหารได้ตลอดเวลา ทำให้การเจริญเติบโตของลูกเป็ดไม่ชะงัก และยังทำให้ลูกเป็ดสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ควรให้แสงสว่างตลอดคืนในช่วงที่เปิดเล็กจนถึงอายุ 8 สัปดาห์ หลังจากนั้นก็จะเป็นช่วงระยะที่ควบคุมปริมาณอาหารที่ให้แต่ละวัน ในช่วงนี้ควรดูการให้แสงสว่างในตอนกลางคืน

2. ระยะเปิดໄຈ ในระยะนี้มีความสำคัญมาก เปิดถ้าได้รับการเพิ่มช่วงแสงของแต่ละวัน จะช่วยกระตุนความเจริญทางเพศให้มีการสร้างไข่อย่างสมบูรณ์เต็มที่

ตารางที่ 7 ช่วงเวลาให้แสงสว่างเพิ่มสำหรับเปิดໄຈ

อายุเปิดໄຈ	ระยะเวลาการให้แสงสว่าง			
	ฤดูร้อน	ฤดูฝน	ฤดูหนาว	หมายเหตุ
19 สัปดาห์	18.00 - 19.00	17.30 - 18.30	17.00 - 18.00	
20 สัปดาห์	18.00 - 20.00	17.30 - 19.30	17.00 - 09.00	
21 สัปดาห์	18.00 - 21.00	17.30 - 20.30	17.00 - 21.00	
22 สัปดาห์	18.00 - 21.00 05.00 - 06.00	17.30 - 20.30 05.00-06.00	17.00 - 21.00 05.30-06.30	
23 สัปดาห์	18.00 - 21.00 04.00 - 06.00	17.30 - 20.30 04.00-06.00	17.00 - 21.00 04.30-06.30	
24 สัปดาห์	18.00 - 21.00 03.00 - 06.00	17.30 - 20.30 03.00-06.00	17.00 - 21.00 03.30-06.30	

ในระยะเปิดໄຈนี้ใช้ความเข้มของแสงสว่าง 2.5 วัตต์ ต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร โดยใช้หลอดไฟขนาด 60 วัตต์ สูงจากพื้น 8 ฟุต ส่วนระบบการให้แสงสว่างในโรงเรือน ถ้าสามารถทำได้ ควรใช้เครื่องควบคุมการให้แสงสว่างอัตโนมัติ ซึ่งสามารถตั้งเวลาเปิดปิดได้ตามเวลาที่ต้องการ มีความสะดวกรวดเร็ว และปิดเปิดเป็นเวลาทุกวัน ไม่มีผลกระทบต่อการผลิตໄຈ ส่วนการใช้คนเปิดปิดนั้น ถ้าเวลาไม่แน่นอน จะทำให้มีผลกระทบต่อการไว่ของเปิดได้

โรคเปิดและการป้องกัน

เปิดเป็นสัตว์ปีกที่มีปัญหาเรื่องโรคน้อยกว่าໄກ หากทำการเลี้ยงในกรงดับด้วยแล้วปัญหาเรื่องโรคและอัตราการตายน้อยมาก โรคเปิดที่สำคัญมีดังนี้

1. โรคหัวใจเปิด

เกิดจากเชื้อแบคทีเรียชนิดหนึ่ง อาการทั่วไปเปิดจะซึม เป็นอาหารกระหายน้ำจัดมีไข้สูง ถักลำดูก็อคและเท้าจะร้อน มักจะจับกลุ่มกันอยู่ใกล้บริเวณร่างน้ำ อุจจาระมีลักษณะเป็นยางเหนียว บางครั้งเปิดจะตายอย่างกระทันหัน หรือถ้าเป็นเรื้อรังจะทำให้ข้อเข่า ข้อเท้าอักเสบบวม ทำให้เคลื่อนไหวลำบาก ในเบ็ดໄ่จะทำให้ไข้ลดลงได้

การรักษา การใช้ยาชัลฟ้า หรือยาปฏิชีวนะ จะช่วยลดความเสียหายในผุงเปิดที่เริ่มเป็นระยะแรก สำหรับยาชัลฟ้าที่ใช้ได้ผลดีคือ ยาชัลฟ้าชัลฟามเอมาราชีนหรือชัลฟามಥารีน และการใช้ยาปฏิชีวนะ คลอเตตร้าซัมคลิน หรือออกซิเตตร้าซัมคลินผสมในอาหาร ระดับ 500 กรัมต่ออาหาร 1 ตัน ก็จะช่วยลดความรุนแรงลงได้

การป้องกัน โดยการทำวัคซีนป้องกันหัวใจเปิด ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทำเมื่อเปิดอายุ 3 สัปดาห์

ครั้งที่ 2 ทำเมื่ออายุ 3 เดือน

และฉีดซ้ำๆ 3 เดือน โดยฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือใต้ผิวหนัง ตัวละ 1 ซีซี. หรือตามคำแนะนำตามฉลากข้างขวด

2. โรคดักเพล็ค (กาฬโรคเปิด)

เกิดจากเชื้อไวรัส อาการโดยทั่วไปเมื่อเริ่มเป็นเปิดจะแสดงอาการซึมท้องร่วงเบื่ออาหาร ปีกตก ไม่ค่อยเคลื่อนไหว มีน้ำตาไหลออกมากค่อนข้างเหนียว เมื่อเป็นมากจะมีน้ำมูกไหลออกมากด้วย อุจจาระสีเขียวปนเหลือง บางครั้งมีเลือดปนบริเวณรอบๆ ทวารจะแดงซ้ำๆ หายใจลำบาก

การรักษา ไม่มียาที่ใช้รักษาโรคนี้ที่ได้ผล คงมีแต่การป้องกันเท่านั้น

การป้องกัน โดยการทำวัคซีนป้องกัน ดังนี้

ครั้งแรก ทำเมื่อเปิดอายุ 3-4 สัปดาห์
ครั้งที่สอง เมื่อเปิดมีอายุ 10-12 สัปดาห์
ครั้งที่สาม เมื่อเปิดมีอายุ 6 เดือน หรือก่อนวางไข่
 และทำซ้ำทุกๆ 6 เดือน โดยฉีดเข้ากล้ามเนื้อหน้าอก ตัวละ 1 ซี.ซี.
 หรือตามคำแนะนำในฉลากข้างวด วัคซีนทึ้งส่องชนิด ซึ่งได้ที่กรมปศุสัตว์
 หรือที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทุกจังหวัด

การทำวัคซีนป้องกันโรคเป็ด

อายุ	วัคซีนที่ใช้	
	กาพาโรค	อะพิวาร์ตเป็ด-ไก่
3 - 4 สัปดาห์	✓	✓
10 - 12 สัปดาห์	✓	✓
ทุกๆ 3 เดือน		✓
ทุกๆ 6 เดือน	✓	
วิธีให้	ฉีดเข้ากล้าม	ฉีดเข้ากล้าม/ใต้ผิวนัง

การคัดเปิดออกจากผุง

การพิจารณาคัดเปิดที่ไม่ใช่ออกจากผุง เป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญมาก เพราะเปิดที่ไม่ใช่หรือไข่น้อย จะกินอาหารทุกวัน ทำให้ตันทุนการผลิตໄ่ต่อ พองสูง ทำให้เกย์ตระร่มืออาสาดทุนได้ง่าย จึงควรพิจารณาดังนี้

1. ประวัติการให้ไข่ ในกรณีเลี้ยงแบบกรงตับ ดูว่าการให้ไข่มีความสม่ำเสมอหรือไม่ หากไข่ไม่สม่ำเสมอให้ฯ หยุดฯ เช่น ไข่ 1 พอง หยุดฯ 3 วัน แล้วไข่ใหม่อีก 3 พอง แล้วหยุด 10 วัน ก็ทำการคัดออกทันที

2. คุลักษณะรูปร่างของเป็ด เปอร์เซ็นต์การไข่จะน้อยลง ซึ่งปกติเปิดกับนิทรรศ จะมีอายุการไข่ประมาณ 15 เดือน ดังนั้นการที่จะปลดเปิดไข่ออกนั้น จะต้องพิจารณาถึงราคากล่องด้วย ถ้าราคาไข่ดี ถึงแม้ไข่น้อย ก็ยังมีกำไร แต่ถ้าพิจารณาแล้วว่าถ้าเลี้ยงต่อไปแล้วไม่คุ้มค่าตันทุนการผลิตก็ควรทำการคัดออกหรือปลดออกทั้งผุง เพื่อขายส่งตลาด

แหล่งผลิตและจำหน่ายพันธุ์เป็ด

- สถาบันวิจัยและพัฒนาสัตว์ปีกแห่งชาติ อำเภอโนนทรายบุรี จังหวัดปราจีนบุรี โทร. (037) 213-827
- สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์บางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา โทร. (038) 531-649
- ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์สุรายภูรี อำเภอพุนพิน จังหวัดสุรายภูรี โทร. (077) 286-939

สูตรอาหารเป็ดสาวก่อนไข่ (อายุ 9–20 สัปดาห์)

วัตถุดิบ	ปริมาณ (กิโลกรัม)		
	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 3
ปลายขา	0.00	40.85	0.00
ขาไโพด	40.80	0.00	0.00
รำละอียด	30.00	30.00	30.00
มันเส้น	0.00	0.00	35.20
รำ夷าน	10.00	10.00	10.00
ากาคั่วเหลือง (44%)	6.95	6.90	11.45
ใบกระถินป่น	4.50	4.50	4.50
ปลาป่น (55%)	5.00	5.00	6.00
เปลือกหอยป่น	1.00	1.00	1.00
డีแคลเซียมฟอสเฟต	1.00	1.00	1.00
เกลือป่น	0.50	0.50	0.50
พรีเมิกซ์เป็ดไข่	0.25	0.25	0.25
รวม	100.00	100.00	100.00
โปรตีนในอาหาร (%)	15.00	15.00	15.00
พลังงานในอาหาร (กิโลแคลอรี่/กก.)	2,645.00	2,698.00	2,645.00

ที่มา : กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

สูตรอาหารเป็ดไจ' (อายุ 24–48 สัปดาห์)

วัตถุดิบ	ปริมาณ (กิโลกรัม)		
	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 3
ปลายข้าว	47.39	0.00	0.00
ข้าวโพด	0.00	51.50	0.00
รำละเอียด	15.00	10.00	10.00
มันเส้น	0.00	0.00	43.65
ากาศว่าเหลือง (44%)	17.81	18.75	25.05
ใบกระถินป่น	3.00	3.00	3.00
ปลาป่น (55%)	7.00	7.00	8.00
เปลือกหอยป่น	7.50	7.50	7.50
ไดแคลเซียมฟอสเฟต	1.20	1.20	1.20
น้ำมันพีช	0.00	0.00	0.50
ดีแอล-เมทไฮโอนีน	0.35	0.30	0.35
เกลือป่น	0.50	0.50	0.50
พรีเมิกซ์เป็ดไจ'	0.25	0.25	0.25
รวม	100.00	100.00	100.00
โปรตีนในอาหาร (%)	18.00	18.00	18.00
พลังงานในอาหาร (กิโลแคลอรี่/กก.)	2,743.00	2,708.00	2,735.00

ที่มา : กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

สูตรอาหารเป็ดไก่ (อายุ 48–72 สัปดาห์)

วัตถุดิน	ปริมาณ (กิโลกรัม)		
	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 3
ปลายขา	0.00	41.80	0.00
ข้าวโพด	45.85	0.00	0.00
รำละเอียด	25.00	30.00	25.00
มันเส้น	0.00	0.00	39.30
กากระเทียม (44%)	10.75	9.75	17.25
ใบกระถินป่น	3.50	3.50	3.00
ปลาป่น (55%)	7.00	7.00	7.50
เปลือกหอยป่น	6.00	6.00	6.00
ไดแคลเซียมฟอสเฟต	1.10	1.10	1.10
ดีแอล-เมทไธโอนีน	0.05	0.10	0.10
เกลือป่น	0.50	0.50	0.50
พรีเมิกซ์เป็ดไก่	0.25	0.25	0.25
รวม	100.00	100.00	100.00
โปรตีนในอาหาร (%)	16.00	16.00	16.00
พลังงานในอาหาร (กิโลแคลลอรี่/กก.)	2,723.00	2,750.00	2,730.00

ที่มา : กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

สรุปข้อมูลต่างๆ ในการเลี้ยงเป็ด

	ระยะเปิดเล็ก	ระยะเปิดรุ่น	ระยะเปิดไจ'
อัตราส่วนของพื้นที่ (ตัว/ตร.เมตร)			
- เป็ดพันธุ์	5.5	2	2
- เป็ดไจ'	5.5	5	5
- เป็ดเนื้อ	7 (ตลอดอายุ)		
อัตราส่วนของrongอาหาร (นิ้ว/ตัว)	1	2	2
อัตราส่วนของrongน้ำ (นิ้ว/ตัว)	ใช้กระดิกน้ำ 1 ใน ต่อ 50 ตัว	1	1
จำนวนลูกเป็ดต่อออก	400 ตัว	-	-
อุณหภูมิในเครื่องกอก	90-95 °F	-	-
จำนวนวันที่กอก	10-15 วัน	-	-
การควบคุมอาหารและน้ำหนัก			
- เป็ดพันธุ์และเป็ดไจ'	ให้อาหารเต้มที่ ชั่งน้ำหนักทุก 2 สัปดาห์	จำกัดอาหารและ ชั่งน้ำหนักทุก	ให้อาหารเต้มที่
พื้นที่กบ			
- เป็ดพันธุ์และเป็ดไจ'	พื้นที่กบต้องสะอาดปราศจากเชื้อรา ไม่ชื้นและหรือ ^{แข็งเป็นแผ่น ต้องมีแก๊สแอนโมเนียไม่เกิน 10-15 พ.พ.เอ็ม ใส่พื้นที่กบหนา 4 นิ้ว}		
การเตรียมโรงเรือน			
อัตราส่วนของลงไจ' (คิดเฉพาะแม่เป็ด)	-	-	4 ตัวต่อ 1 ช่อง
การให้แสงสว่าง			
- เป็ดพันธุ์และเป็ดไจ'	อายุ 2 วันแรกให้ ไม่ให้แสงสว่าง ให้คลอด 24 ชม. ช่วยในเวลา หลังจากนั้นถึงอายุ กลางคืน ครบ 7 สัปดาห์ให้ 23 ชม./วัน	ให้แสงสว่าง 18 ชม.ต่อวัน	ให้แสงสว่าง

สถิติจำนวนเป็ดในประเทศไทยแสดงตามภาคต่าง ๆ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2532-2542

ตัว : Head

ปี พ.ศ. Year	ภาคกลาง Central Part	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ North-Eastern Part	ภาคเหนือ Northern Part	ภาคใต้ Southern Part	รวมทั่วประเทศ Total
2532 (1989)	8,609,346	5,225,727	1,553,434	1,294,869	16,683,376
2533 (1990)	9,614,972	5,347,301	1,545,945	1,393,622	17,901,840
2534 (1991)	10,398,969	5,934,037	1,416,574	1,373,984	19,123,564
2535 (1992)	10,288,432	6,019,511	1,334,357	1,702,414	21,778,395
2536 (1993)	11,742,093	6,420,269	1,821,108	1,794,925	21,778,395
2537 (1994)	12,636,861	5,888,475	1,408,325	1,878,154	21,881,815
2538 (1995)	10,564,520	5,118,910	1,431,412	1,781,793	18,896,935
2539 (1996)	11,951,646	5,933,781	1,836,174	2,203,036	21,924,637
2540 (1997)	11,470,759	6,027,409	2,176,228	2,155,500	21,829,896
2541 (1998)	10,769,738	5,261,088	1,778,786	1,938,465	19,748,077
2542 (1999)	13,863,676	4,695,818	2,271,464	1,499,165	22,330,123

ที่มา : กองแผนงาน กรมปศุสัตว์ โทร. 653-4458

